



ПАРТЫЙНАЕ ЖЫЦЦЕ

КОМУНІСТЫ АДНАГО КАЛГАСА

У гарацы дні ўборкі нечакана вышлі дажджы, і адрозніе пахаладала. На калгасніках палілі навісла асенняя смуга, хопі і быў ішча толькі пачатак верасня. Пачаў зноў зелянець на нізкіх месцах пасрэдзі было ўжо авес. Пачарнелі куні жмаці грэчкі. Яравая пшаніца, складзеная ў гуме для малаббы, пусціла парасткі.

— Ёсць на ўраджэа такое надвор'е, — пакачаў галавой стары Юда Зільберман, пазіраючы, як паўночны вецер аганяе абрыткі дажджавых хмар.

— Не, ураджай мы вырастум, — адказаў яму старшыня калгаса Нікітар Шышпар. — З асінай ужо справіліся, ячмень абмалалі, абмалочылі і астагнае. Як ты думаеш, Амбросеў? — звярнуўся ён да стаяўшага побач сакратара калгаснай партарганізацыі.

Янаў Амбросеў — спакойны, ураўнаважаны мужчына сярэціх год, кладаўчыч на займаемай у калгасе пасадзе — заўважыў:

— Скажыце — гэта яшчэ мала, трэба зрабіць. А ці ўсё ў нас зроблена, Шышпар? Не, Сіпка збожжа наладжана тронна. Учора са склада зноў вырнулі пару центнераў ячменю з-за вялікай вільготнасці.

— Я мяркую, — дадаў ён, — што партсход на пытанне ўборкі і сямбы трэба склікаць раней, чым мы намерілі. Хопі-бы сёння, а то час не першій...

— Не супярэчы, — адказаў старшыня. — Склікай сёння. Я і дамагу на сходы аб справах...

Поміж вечарам, калі скончылася работа на палях і толькі з гуме даносіўся гул малаціркі, сабраўся партыйны сход. У калгасны клуб, амаль поўнасьцю засяліны збожжам для сямбы, прыйшлі ўсе шэсць камуністаў калгаса: Амбросеў, Шышпар, аграном Александрэў, брыгадзёр другой наладчай брыгады Андрэй Кухарэнка, ляснік Аляксей Барысаў і загадчык пункта дзяржсэрвісу пры калгасе Крывашань.

Яны рассяліся са сталом, што стаў у азіным свабодным ад збожжа сутку клубе. Для камуністаў калгаса такія сходы — не павіна. Заўважыў перад правядзеннем такоў пішча мэрарпрыемства або калі вышляцца якія-небудзь непаладкі ў рабоце, — камуністы збіраюцца, каб абмеркаваць становішча, прыняць меры, напіраць старшыню калгаса, разійсціся потым самі на брыгадах і арганізаваць работу на месцы.

Так было і ў гэце вясновай сямбы, і ў гэце прапалкі, і ў пачатку ўбываючых работ. Так робіцца ў партарганізацыі з першых дзён яе існавання. Пачуццё адказнасці за гаспадарку, жаданне дабіцца ўзровень работы на ўсіх участках калгаснай вытворчасці — характэрная рыса калгасных камуністаў. Іх дапамогу ў вырашэнні большасці пытанняў выразна адчувае старшыня калгаса.

На сходы вышляцца, што ішча многае можна зрабіць, каб паскорыць малаббы, каб лепш арганізаваць сямбу збожжа. Калгас ужо выканаў план азіна дзяржавы азімня, асталіся толькі авес, яравая пшаніца, гарох. За малаббы астанюліся ячмя, але дажджы не дазваляюць сумшы збожжа. Старшыня калгаса дакладваў аб гэтым партыйным сходу. Калі ён заўважыў, што ў калгасе нехапае памяшканняў, у якіх можна было б рассяпаць зарно для сямбы, — яго перабілі:

— А хатні калгаснікаў? Кто-ж адмовіцца ўзяць азіна-па пентнераў, каб высушыць збожжа хопі-бы на печы...

— А доўгія накуды што склад на пунце дзяржсэрвісу? Крывашань не павінен супярэчыць. Гэта-ж у нашых агульных інтарэсах...

— Ды я і не збіраюся супярэчыць, — сказаў Крывашань. — Можна хопі сёння прывезці збожжа на склад. Месца шмат, сумшы б'ець дзе...

Камуністы папраўзна абмеркавалі ход ўборкі, малаббы і зямбы збожжа дзяржавы. Потым калгаснік аграном Сяргей Александрэў зрабіў свае заўвагі аб ходзе асенняй сямбы. Калгас з'яўляецца пасеннаводчым. Ячмя, якое было падрывана да сямбы, аказалася несапелымым. Ужмен яго толькі пачаў прасыхаць новае насен-

не. Сямба разгарнулася, але трактар у МТС працуе з пераборамі. Неабходна патрабаваць ад МТС, каб адмантавалі машыну або прыслалі другую.

— За сямбай трэба назіраць штогодзіна, — заўважыў а месца Барысаў. — Трэба, каб Александрэў не пакідаў поля, каб Шышпар бываў там дзі і Амбросеў павінен часцей заглядаць.

Ідучы са схода, камуністы ведалі, дзе і што каму рабіць — каму прысуцічаць на малаббы, каму ісці рапной на поле, каму шукаць памяшканні для сямбы збожжа. У тым і заключалася перш за ўсё значэнне схода, што яго ўдзельнікі былі гатовы неадкладна арганізаваць вакол сабе актыўны, рабій тое, што не першій адтэрміноўкі, што можа выраставаць тоны збожжа ад непагоды.

Рапной старшыня калгаса, параўнаўся з правядзеннем, знайшоў і новыя памяшканні для сямбы збожжа, устанавіў нагляд за сямбай на полі і дабіўся таго, каб бесперабойна працавала складзеная мала-тарна. Новыя паводы са збожжам пацягнуліся з калгаса на склады Загортарно. Гэта было добра высушанае, адрыстае, буйнае збожжа.

Па меркаванню старшын калгаса, праз пару дзён можна будзе поўнасьцю выканаць абавязальствы перад дзяржавай і зямкі пачаць напірацца на размеркаванне ўраджэа сярод калгаснікаў.

— Хопі і лета падваля ў гэтым годзе, — сказаў старшыня, сустраўшы ішоўшага з поля Амбросева, — але ўсё-ж прадаць будзе ладны. Тры кілаграмы збожжа — гэта намнога больш, чым у суседніх калгасах. У гэтым, брат, вялікая заслуга і нашых камуністаў.

Партарганізацыя калгаса «Май» параўнаўча маладая — створана ў пачатку года года. У ёй налічваецца ўсяго чатыры члены партыі і два кандыдаты. Але за гэты час яна ўжо многа зрабіла, каб вывесці калгас у лік перадавых у раёне. Ні ад мэрарпрыемства, якое трэба было правесці, не прайшло міма яе ўвагі. У кожным выпадку камуністы працягваюць ініцыятыву і самі паказваюць прыклад у рабоце.

Андрэй Кухарэнка — кандыдат партыі. Ён дабіўся таго, што яго брыгада стала перадавай на ўсіх работах. Маладому камуністу аграному Александрэву калгас у значнай ступені абавязан тым, што пры неспрыяльным надвор'і ўдалося дабіцца ў сярэдні 8—9 центнераў жэста, 10 центнераў ячменю, 8 центнераў аўса з гектара.

Заслужыў аўтарытэт у калгаснікаў і сакратар партарганізацыі Янаў Амбросеў. Праўдзёнае заўважэнне лічыцца з яго думкай, калгаснікі раліцца з ім на разнастайных пытаннях, прыходзяць да яго і камсольнікі. Малады на стажу партыйны работнік, ён імкнецца набыць працаваць нах сабой, знаходзячы час для гэтага.

Партарганізацыя згрупавала вакол сабе ніямалы актыўны. Гэта працуе ўсё — камсольнікі, брыгадзёры, перадавыя калгаснікі, чыгчыкі і агітатары, вылучаныя ў брыгадах. Яны прыцягваюцца да ўдзелу ў адкрытых партыйных сходах, скарыстаўшыся пры правядзенні разнастайных палітыка-гаспадарчых мэрарпрыемстваў. Гэты актыў з'яўляецца аловай партарганізацыі.

У калгасе заканчваецца зараз гаспадарчы год. Дасяваюцца апошнія гектары азімня, дамалачваецца авес, гарох і грэчка. Хутка калгаснікі-возмучаца за кашанне бульбы — апошняю работу на палях. Потым — а доўгія асенія і зімовыя вечары ў іх будзе больш вольнага часу. У камуністаў калгаса ўжо ёсць планы і меркаванні па гэце недабале будучае.

— Трэба наладзіць работу ў клубе, — кажа Амбросеў, — стварыць самазайныя гурткі, абсталяваць чыталюню. А галоўнае трэба палепшыць вучобу камуністаў. Мы яе, — пачыра прызнае ён, — за апошні час не кантралюем, запускаем з-за гаспадарчых спраў...

Так, гэта галоўнае, на што трэба звярнуць зараз асабліва ўвагу партарганізацыі калгаса «Май».

Тар. ХАДНЕВІЧ.

Крускі раён.

У Мінскім абкоме КП(б)Б

На пасяджэнні 7 верасня бюро Мінскага абкома КП(б)Б разгледзела пытанне аб ходзе справядліва-выбарнай кампаніі ў камсольскіх арганізацыях абласці.

Бюро абкома адзначыла, што вынікі першых справядліва-выбарных сходаў у пярвочных камсольскіх арганізацыях сведчаць аб слабым кіраўніцтве выбарамі з боку асобных райкомаў партыі — Варшаўскага (Мінск), Мінскага сельскага, Старадарожскага, Заслаўскага. Бюро абкома адзначыла таксама недастаткова кіраўніцтва выбарамі з боку Мінскага абкома камсомола.

У выніку з 1 па 5 верасня ў 152 пярвочных арганізацыях ЛКСМБ абласці сходы былі адменены і сарваны, з іх у Варшаўскім раёне — у 25 арганізацыях, у Мінскім сельскім — у 56 арганізацыях, у Старадарожскім — у 14 арганізацыях, у Заслаўскім — у 12 арганізацыях.

У радзе раёнаў вылучылі дзяўчат на кіруючую камсольскую работу ідзе аўна неадвадальна. Так, у Халопеніцкім раё-

не з 29 выбарчых сакратароў толькі 6 дзяўчат. У Старадарожскім раёне сярод новадзяўчат сакратароў камсольскіх арганізацыяў толькі 21,6 проц. камсомолак.

У асобных арганізацыях камсомола правядзена багавільств вылучаць на кіруючую работу маладых камсольцаў. Па пярвочных выніках 64 новадзяўчат сакратары пярвочных камсольскіх арганізацыяў абласці са сваім ўзросту старэй 26 год.

Бюро абкома абавязала райкомы КП(б)Б абмеркаваць на пасяджэннях бюро пытанне аб ходзе выбараў кіруючых камсольскіх арганізацыяў і палепшыць кіраўніцтва ім. Не дупускаць ні аднаго выпадку зрыву і перанясення сходаў пярвочных арганізацыяў, раённых канферэнцый і нарушэння інструкцыі ЦК ВЛКСМ аб выбарах кіруючых камсольскіх арганізацыяў.

Бюро абкома КП(б)Б звярнула ўвагу ўсіх сакратароў райкомаў партыі на тое, што яны нясуць персанальную адказнасць за правядзенне справядліва-выбарных сходаў і раённых канферэнцый камсомола.

На камсольскіх сходах Беластока

Іменна недастатковай работ з маладзю аб'ясняецца слабы рост камсольскіх рады. На першым тэксильным кампале — 400 маладых рабочых і служачых. Тым не менш у камсол прыняты толькі 11 чалавек. Гурток п'ятнацімтравы наведвае 20 чалавек, гурток па вывучэнню стэту і праграмы ВЛКСМ — 6 чалавек. Выступіўшы ў спрочках адзначалі, што камсольцы ў п'ях не групуюць вакол сабе маладзю. Выхадныя дні, вольны час кожны праводзіць сам па сабе. Нехапае неабходнай спнаенасці калектыва, дружбы.

Новым кіруючым камсольскім арганізам працэсціць вялікая работа. Камсольская арганізацыя Беластока павіна стаць перадавай арганізацыяў абласці, сапраўдны вожак і выхавателем маладзі.

Е. УДЗЕНСКІ.

(Кар. «Звязды»).

БЫЦЬ САПРАЎДНЫМІ ПАМОЧНІКАМІ ПАРТАРГАНІЗАЦЫІ

ВІЦЕБСК. (Кар. «Звязды»). Вышаў свежы нумар заводскай газеты «Віцебск», амаль поўнасьцю прысвечаны справядліва-выбарнаму сходу камсольскай арганізацыі віцебскага станкабудуўнічага завода імені Бірава. Камсольцы, прышоўшы на сход, з цікавасцю чытаюць газету. У ёй многа крытычных заматак аб рабоце камсольскага камітэта, змешчаны таксама артыкулы аб вытворчых поспехах камсольцаў-прызыўнікоў.

Сход прызначан на 7 гадзін, ужо хутка 8, а ён ішча не пачаўся. Чакаюць спазніўшыся. У духу камсольцаў не аказалася пры сабе камсольскіх білетаў: адзін згубіў яго, а другі пакінуў дома. На невядомых прычынах на сход не з'явілася 16 камсольцаў.

Нарэшце, сход адкрыўся. Слова для справядлівага даклада атрымаў сакратар камсольскага камітэта т. Завелеў. Дагледчыць страўся ахапіць усю ўчасткі камсольскай работы. Але даклад яго быў павярхоўным, не самакрытычным.

Надхронна вывучаючы гісторыю партыі Лукашэвіч, Кад, Дворкін, а вось Эскін, Беленкі і ішчыя зацікавілі вучобу, — у такім стылі быў паводуваў увесь даклад.

Не было п'явольнага аргата прыкладу відучай ролі камсольцаў на вытворчасці, у вучобе, у грамадскай рабоце. У дакладзе прыведзены старыя, лаўно ўсім вядомыя лічбы і факты. Амаль нічога не было сказана аб тым, як камсольская арганізацыя рэалізуе рашэнні XI Пленума ЦК ВЛКСМ, як яна дамагаецца ўсяму заводскаму калектыву змагацца за большавую рэалізацыю ўказуў Прэзідыума Вярхоўнага Савета СССР ад 26 чэрвеня і 10 ліпеня.

Даклад закончан, а зацікавіўшыся ўспрэчні п'яма. Не дамагліся і доўгія ўспрашанні. Ранішы зрабілі перапанак. Толькі пасля вялікай «раскаткі» людзі пачалі выступілаць.

Камсольскі камітэт, — гаворыць тав. Багай, — саба змагаўся за ўнаваўленне прапоўнай дысцыпліны на заводзе. З боку камсольцаў і несаюзнай работнай моладзі ёсць многа выпадкаў парушэння ўказаў Прэзідыума Вярхоўнага Савета СССР. У свой час у станкабудуўнічым паху былі арганізаваны дзве камсольска-маладзёжныя брыгады, але брыгады хранна кіравалі і яны рассяліся.

Характэрны факт прыёў у сваім выступленні т. Ціхош.

Па даручэнню камсольскага камітэта завода, — гаворыць ён, — даклад на адным з камсольскіх сходаў аб задачах камсольцаў і несаюзнай моладзі па рэалізацыі ўказаў ад 26 чэрвеня зрабіў член камітэта Мільяненкаў. Апошні ў свой час сам з'яўляўся прагучычым і стварае аб ім былі пераана ў суд. Можна сабе ўявіць эфектыўнасць гэтага даклада, калі ўсё ведалі, што Мільяненкаў сам гурба нарушае прапоўную дысцыпліну. Дарэчы, яшчэ і сёння ў саставе камітэта знаходзіцца прагучыч Лёў.

На другі дзень сход прадаўся сваю работу. Зноў у цэнтры ўвагі выступіўшы былі пытанні ўнаваўлення прапоўнай дысцыпліны сярод камсольцаў і моладзі.

У новы састав камітэта выбраны малады камсольцы. Сярод іх тоў дзяўчаты. Сакратаром камітэта ЛКСМБ завода выбран стахановец, мацёр зборачнага паха, удзельнік баёў з белафінамі тав. Лукашэвіч.

Перадавая калгасная камсольская арганізацыя

На сваёй справядліва-выбарнай сход камсольцы калгаса «Чырвонаярмейск», Лёзінскага раёна, Віцебскай абласці, сабраўся арганізавана. З'явіліся ўсе 16 камсольцаў. Кожны меў пры сабе камсольскі білет, ва ўсіх акуратна заплочаны членскі ўзносы.

Роўна ў назначаны час сакратар арганізацыі ЛКСМБ тав. П. Сідорскі адкрыў сход. Камсольцы ўважліва слухалі справядлівы даклад тав. Сідорскага. Даклад быў амястоўным, цікавым, пасіў самакрытычны характар. Дагледчыць выдзеліў важнейшыя пытанні работы арганізацыі ЛКСМБ за справядлівы перыяд. Ён расказаў аб тым, як камсольская арганізацыя змагаецца за ажыццяўленне рашэнняў XVII з'езду ВЛКСМ; за арганізацыйны і гаспадарчы ўнаваўленне калгаса; як прапавала яна з несаюзнай моладзю і расла за лік перадавых юнакоў і дзяўчат.

Дакладчыца дапоўніла 5 камсольцаў, якія выступілі ў спрочках. Камсольцы тав. Сідорскі С. у сваім выступленні гаварыў:

— Абаронная работа ў нашай арганізацыі наладжана як-быццам не дрэнна. Прапоўнае абаронныя гурткі. Усе мы, камсольцы, здалі нормы на значок ГПА першай ступені. Палавіна камсольцаў атрымалі ўжо значок ГПА другой ступені. Прапуна арганізацыя Асавіяхіма. Але несаюзная моладзь калгаса недастаткова ўцягнута ў абаронныя гурткі і добраахвотныя таварыствы. Трэба нам палепшыць работу з несаюзнай моладзю.

Тав. Сахараву крытыкаваў Лёзінскі райком камсомола, які не дамагаў пярвочнай камсольскай арганізацыі ў рабоце. За ўвесь справядлівы перыяд нічо з райкома не быў у камсольскай арганізацыі.

Сход прызнаў работу арганізацыі здавальняючай і прыняў пастанову, кіруючыся якой калгасная камсольская арганізацыя даб'ецца новых, яшчэ больш значных поспехаў у сваёй рабоце.

І. ІВАНОВ.

Днепра-Бугскі канал уступіў у строй



Узоры стахановскай работы на будоўніцтве 9-га шлюза Днепра-Бугскага канала паказвае сямлі саляшпа Янаў Ганічэўскі т. Галыш П. В. аэстаматична выкарыстоўваў план на 200-250 проц. На адымку (злева направа): Нікітай Васільевіч Галыш, яго сямлі Янаў Нікалаевіч і ўнук Пётр Іванавіч. Фото Е. Халдыя. (Фотакроніка ВЕЛТА).

ВЫДАТНЫ ПАДАРУНАК РАДЗІМЕ

Адпачы, у марозны студзеньскі дзе старшыня сельсавета Качалок сказаў н што ў Трышніне будзе будавання канала што будоўніцтва патрэбна многа людэ Расказаўшы пра ўмовы аплатаў прац ён прапанаваў хлопшам і дзяўчатам і шай вёскі пайсці на работу.

Ахвотнікаў працаваць у маразы пада паходзілася, ды і мала хто вер у рэальнасць таго, аб чым апавяда старшыня. Многія гаворку яго лічылі ману.

— Ді і таварышка мая—Марыя Качка на будоўніцтва прышлі першымі. Месцы будучага канала мы засталі калды камсольцаў ды адну дзяўчыцу з вёскі Трышніна, Філося Трапко. Пудаблізіла нас. Утраці мы дружына пудавалі на пагрудцы зямлі, якую вынвалі камсольцы.

Так працавалі тры дні. На чацвер дзень прышлі на канал Вера Марына, Анна Кандрэак, Мар'я Палюшына, Е. на Тамашук і ішчы.—усяго 15 дзяўч з вёскаў Вучычкі і Трышніна. А яшчэ праз некалькі дзён у нас налічвала ўжо 20 дзяўчат. Гледзячы на нас, пачлі выходзіць на работу і пахмыля с'яне.

Мы рапным арганізаваць жаночы брыгаду. Брыгадзірам выбралі мяне. Рбота ў нас ішла дружна. Штодзёна по му выконвалі на 180, а ў ішчыя дні на 220 процантаў.

Надышла вясна. Снег хутка таў. Пчалася паводка, ды настолькі вяліка што нават старыя не прымаюць т кой. Выхад на работу рэзка скараціў. Вада пагражала змыць усё, што бы зроблена рукамі людзей за зіму.

Трэба было астойваць літаральна кожны варшок. А ў людзях вялікая нястабыла. Тады ішчы мы ў вёску, расказаў сямліям пра будоўніцтва, нал якім ні віса паграза. Сямліе зразумелі вапасць справы і ўсе, хто мог, рушылі ў дапамогу. І гераічныя намаганні парда стахія была пераможана.

Цяпер канал гадоў. Па ім ужо ходзяць судны, грузаныя збожжам і ішчымі таварамі. Гляджу на нашага прыгаўна — шлюз, і невыказанай радасцю і годасцю поўніцца сэрца.

Выдатны падарунак радзіме, вялікам Сталіну зрабілі прапоўныя Брасоўскай абласці да першай галавіны вывазлення Заходняй Беларусі ад палскага ярма.

Ольга Сяміанавна ПАЛЮШЫН, брыгадзёр жаночай брыгады Днепра-Бугскага канала.

КАНАЛ ПАБУДАВАН

Канал, аб якім калісьці можна было толькі марыць, у непы дні стаў рэчаіснасцю. Людзі працы, большавікі стварылі магутную вольную артэрыю, на якой зародзіцца дзеньна.

Пабудова Днепра-Бугскага канала — гэта вялікая перамога вызваленнага народа. Я вельмі рад, што з'яўляюся ўдзельнікам гэтай грандыёзнай будоўлі.

Зараз мы працуем на абдзарноўны беразе. За адзін дзень мал брыгада ў саставе 16 чалавек абклава дзірнам 620 квадратных метраў берага. Гэта складае звыш 500 процантаў дзённай нормы. Кожны з нас зрабіў за дзень па 50 рублёў.

Поспехі нашы раслі з кожным днём. І ў гэтым п'яма нічога дзіўнага: радасць вызваленнай працы вылілася ў вытворчы энтузіязм, які дае багатыя плады. Канал пабудаван!

А. Д. КОРСАН, брыгадзёр землякопаў, в. Хорва, Пружанскага раёна.

РАДАСЦЬ СОЦЫЯЛІСТЫЧНАЙ ПРАЦЫ

Больш чым у метр прамёрзлая зямля не падавалася кіркам і домам. Сабраліся малыя адпачы і сталі калектывна абмяркоўваць, як лепш наладзіць работу. Была ўнесена прапанова зрабіць спецыяльным жалезныя кілішкі, каб адкопваць імі палыя глыбы мёрзлай зямлі.

Але жалеза не было. Успомнілі, што на развалінах 10-га форта ёсць старыя рэлісы. Пайшлі туды. Высабавалі іх з-пад груды цагляні і цэменту і адвезлі ў кузюну. Разрублі, а затым ўсёй брыгадай узяліся рабіць кілішкі. 740 штук зрабілі. Прымянілі сваё ўдасканаленне — і дабіліся стапюльчых вынікаў. Выпрацоўка пайшла ўгору. Даведзлася пра поспехі нашы ішчыя і патрэбавалі забяспечыць іх кілішчы.

Кілішчы былі ў дастатку. Але сталі адчуваць недахват у молатках. І гэту задачу мы самі вырашылі: за пач рабату 10 молаткаў, а пазатра ішчы 15. Усяго зрабілі 97 молаткаў.

З кожным днём працаваць было ўсё цяжэй і цяжэй. Да саракаградусных марозаў і завірху прывыклі паддэбывае воды, затаніўшы русло шлюза. Трэба было асушыць русло. Я рашыў зрабіць гэта такім чынам: на участку, дзе праводзіліся зямныя работы, выкапалі дзве глыбокія ямы. Вада сышла ў іх, дзв'е высах. Работа зноў пайшла поўным ходам.

У канцы студзеня за добрую работу мая брыгада атрымала пераходны чырвоны сцяг і прэмію. Прамывалі мяне 150 рублям, а ўсіх членаў брыгады 70 рублям кожнага.

У часе паводкі нашай брыгадзе была даручана ахова будоўнічага матэрыяла, падвозка зямлі для пабудовы працоўных ад размыўкі шлюза дамба.

Мы з поспехам справіліся і з гэтай ра-

ботай. Больш таго, за змену зрабілі 160 ершовых шлюў, неабходных для ўнаваўлення рамавых устояў. Засыпка рамавых устояў вялася ручным спосабам. Гэта надаўла работу і намнога падаражала яе. Я прапанаваў пракасіць ўжо ўсяго шлюза вузлакалейку для палвозкі зямлі ваганеткамі. Маю прапанову прынялі. У выніку за адзін дзень 15 рабочых засыпалі 8 клятках на 24 кубаметры зямлі кожнага. Па выкананне гэтай работы ручным спосабам спатрабілася 6 паўтара трыяны пры 150 рабочых.

У пачатку жніўня на Брасоўскім вадаспуску патрэбна было расчысціць дню і фашыны ад каменя і хмызняку для таго, каб можна было закласіць мяшкі з пяском. Звычайна такая работа выконваецца валадзям. Я сам узяўся за гэту справу. Па вадзям інжынераў Арлова і Ліпава, работа зроблена добра.

Не раз я быў прамыван, не раз нашу брыгаду ставілі ў прыклад ішчы. Работа наша аплачвалася даволі добра. Я асабіста ў студзень, напрыклад, зрабіў 2.200 рублёў, у сакавіку — 1.100 і т. д. Пасля скапчэння аднаго задання халелася ўзяцца за выкапанне другога, яшчэ больш адказнага і складанага.

На канале я пазнаў радасць калектывнай працы. Я вельмі ўдзячны камуністычнай партыі, верныя сыны якой на канале прывілі мяне і маёй брыгадзе гэтае пачуццё.

Я адчуў вялікае імкненне да вучобы, да ўдасканалення сваіх ведаў. Я рашыў атрымаць прафесію в



